

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Бургас , 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на тридесети март,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Румяна С. Калошева Манкова

Членове: Калина С. П.а

Мая П. Величкова

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
в присъствието на прокурора Красимира Георгиева Кателиева (ОП-Бургас)
като разгледа докладваното от Мая П. Величкова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20202000600220 по описа за 2020 година

Делото се разглежда за втори път от въззивната инстанция, след като с
Решение № 202/01.09.2020г., постановено по к.н.д.№ 712/2019г., Върховният
касационен съд, Второ наказателно отделение, отменил Решение №
25/10.05.2019г. по ВНОХД № 241/2018г. по описа на Бургаски апелативен съд
в осъдителната част, и върнал делото за ново разглеждане от друг състав на
въззивния съд от стадия на съдебното заседание. С въззивното решение била
изменена Присъда № 114/25.09.2018г., постановена по НОХД № 345/2017г.
по описа на Ямболски окръжен съд, като било преквалифицирано
извършеното от подс.А. И. И. престъпление в опит по чл.354а ал.2 изр.2,
вр.ал.1 изр.1 предл.5, вр.чл.20 ал.2, вр.чл.18 ал.1 от НК, като на основание
чл.304 от НПК го признал за невинен и го оправдавал по първоначално
повдигнатото му обвинение за това, че в периода от неустановена дата през
месец декември 2016г. до 21.12.2016г. в с.Радовец, обл.Хасково и гр.Ямбол, в
съучастие, като съизвършител с подсъдимите А.Д., Д.Д. и Б.Б., е държал с цел
разпространение високорисково наркотично вещество - хероин с общо нетно
тегло 38 087.75 грама с концентрация на активния наркотично действащ
компонент диацетилморфин - 35%, на обща стойност 3 427 897.50 лева. С
решението въззивният съд намалил размера на наказанието, наложено на

подсъдимия А. И. И. от десет години лишаване от свобода и глоба в размер на 60 000 /шестдесет хиляди/ лева на седем години лишаване от свобода и глоба в размер на 25 000 /двадесет и пет хиляди/ лева. Със същото решение съдът намалил размера на наказанието глоба, наложено на подсъдимите Д. М. Д., А. М. Д., и Б. А. Б., както следва:

- за подсъдимите Д. М. Д. и Б. А. Б. – от 40 000 /четиридесет хиляди/ лева на 25 000 /двадесет и пет хиляди/ лева;

- за подсъдимия А. М. Д. – от 60 000 /шестдесет хиляди/ лева на 35 000 /тридесет и пет хиляди/ лева.

С въззивното решение присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

С посочената първоинстанционна присъда, Ямболският окръжен съд признал подсъдимите:

- Д. М. Д. за виновен в това, че без надлежно разрешително, в периода от неустановена дата през лятото на 2016г. до 21.12.2016г., в с.Радовец, обл.Хасково и в гр.Ямбол, в съучастие, като съизвършител с подсъдимите Б.Б., А.Д. и А.И., с цел разпространение, е държал високорисково наркотично вещество - хероин с общо нетно тегло 38 087.75 грама с концентрация на активния наркотично действащ компонент диацетилморфин - 35%, на обща стойност 3 427 897.50 лева и на 21.12.2016г., в гр.Ямбол, в съучастие, като съизвършител с подсъдимите Б.Б., А.Д. и А.И., е направил опит да разпространи високорисково наркотично вещество хероин с общо нетно тегло 5 014.21 грама с концентрация на активния наркотично действащ компонент диацетилморфин - 35%, на обща стойност 451 278.90 лева, като наркотичното вещество е в особено големи размери, поради което и на основание чл.354а ал.2 изр.2, вр.ал.1, вр.чл.20 ал.2 от НК и чл.54 от НК го осъдил на седем години лишаване от свобода и глоба в размер на 40 000 /четиридесет хиляди/ лева. На основание чл.57 ал.1 т.2 б.„а“ от ЗИНЗС, съдът постановил подсъдимият Д.Д. да изтърпи наложеното му наказание лишаване от свобода при първоначален строг режим.

- Б. А. Б. за виновен в това, че без надлежно разрешително, на неустановена дата през лятото на 2016г., в землището на с.Радовец, обл.Хасково, е придобил и в периода от неустановена дата на лятото на 2016г. до 21.12.2016г., в с.Радовец, обл.Хасково и в гр.Ямбол, в съучастие, като съизвършител с подсъдимите А.Д., Д.Д. и А.И., с цел разпространение, е държал високорисково наркотично вещество - хероин с общо нетно тегло 38

087.75 грама с концентрация на активния наркотично действащ компонент диацетилморфин - 35%, на обща стойност 3 427 897.50 лева и на 21.12.2016г., в гр.Ямбол, в съучастие, като съизвършител с подсъдимите А.Д., Д.Д. и А.И., е направил опит да разпространи високорисково наркотично вещество - хероин с общо нетно тегло 5 014.21 грама с концентрация на активния наркотично действащ компонент диацетилморфин - 35%, на обща стойност 451 278.90 лева, като наркотичното вещество е в особено големи размери, поради което и на основание чл.354а ал.2 изр.2, вр.ал.1, вр.чл.20 ал.2 от НК и чл.54 от НК го осъдил на седем години лишаване от свобода и глоба в размер на 40 000 /четиридесет хиляди/ лева. На основание чл.57 ал.1 т.2 б.„а“ от ЗИНЗС, съдът постановил подсъдимият Б.Б. да изтърпи наложеното му наказание лишаване от свобода при първоначален строг режим.

- А. М. Д. за виновен в това, че без надлежно разрешително, в периода от неустановена дата през лятото на 2016г. до 21.12.2016г., в с.Радовец, обл.Хасково и в гр.Ямбол, в съучастие, като съизвършител с подсъдимите Б.Б., Д.Д. и А.И., с цел разпространение, е държал високорисково наркотично вещество - хероин с общо нетно тегло 38 087.75 грама с концентрация на активния наркотично действащ компонент диацетилморфин - 35%, на обща стойност 3 427 897.50 лева и на 21.12.2016г., в гр.Ямбол, в съучастие, като съизвършител с подсъдимите Б.Б., Д.Д. и А.И., е направил опит да разпространи високорисково наркотично вещество - хероин с общо нетно тегло 5 014.21 грама с концентрация на активния наркотично действащ компонент диацетилморфин - 35%, на обща стойност 451 278.90 лева, като наркотичното вещество е в особено големи размери, поради което и на основание чл.354а ал.2 изр.2, вр.ал.1, вр.чл.20 ал.2 от НК и чл.54 от НК го осъдил на десет години лишаване от свобода и глоба в размер на 60 000 /шестдесет хиляди/ лева. На основание чл.57 ал.1 т.2 б.„а“ от ЗИНЗС, съдът постановил подсъдимият А.Д. да изтърпи наложеното му наказание лишаване от свобода при първоначален СТРОГ режим.

- А. И. И. за виновен в това, че без надлежно разрешително, в периода от неустановена дата през м.декември 2016г. до 21.12.2016г., в с.Радовец, обл.Хасково и в гр.Ямбол, в съучастие, като съизвършител с подсъдимите Б.Б., А.Д. и Д.Д., с цел разпространение, е държал високорисково наркотично вещество - хероин с общо нетно тегло 38 087.75 грама с концентрация на активния наркотично действащ компонент диацетилморфин

- 35%, на обща стойност 3 427 897.50 лева и на 21.12.2016г., в гр.Ямбол, в съучастие, като съизвършител с подсъдимите Б.Б., А.Д. и Д.Д., е направил опит да разпространи високорисково наркотично вещество - героин с общо нетно тегло 5 014.21 грама с концентрация на активния наркотично действащ компонент диацетилморфин - 35%, на обща стойност 451 278.90 лева, като наркотичното вещество е в особено големи размери, поради което на основание чл.354а ал.2 изр.2, вр.ал.1, вр.чл.20 ал.2 от НК и чл.54 от НК го осъдил на десет години лишаване от свобода и глоба в размер на 60 000 /шестдесет хиляди/ лева. На основание чл.57 ал.1 т.2 б.„а“ от ЗИНЗС, съдът постановил подсъдимият А.И. да изтърпи наложеното му наказание лишаване от свобода при първоначален строг режим.

С присъдата, на основание чл.59 ал.1 и ал.2 от НК, съдът приспаднал времето, през което подсъдимите Д.Д., Б.Б., А.Д. и А.И. са били задържани по настоящото дело, считано от 21.12.2016г. до 31.08.2017г.

На основание чл.354а ал.6 от НК, съдът е отнел в полза на държавата предмета на престъплението - 38 087.75 грама героин с активен наркотично действащ компонент диацетилморфин 35%, от които са предадени на съхранение в Агенция Митници, ЦМУ София, 37 767.00 грама героин и 319.869 грама остатък от изследваните от химическата експертиза представителни проби от високорисковото наркотично вещество героин (Приемо-предавателен протокол № 45729/02.02.2017г. и № 45730/02.02.2017г.).

Със същата присъда съдът, на основание чл.189 ал.3 от НПК, осъдил всеки един от подсъдимите Д.Д., А.Д., Б.Б. и А.И. да заплатят сума в размер на по 137.16 лева в полза на Републиканския бюджет по сметка на ОД на МВР - Ямбол, както и сума в размер на по 10 лева за всеки от тях, в полза на Бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд - Ямбол.

Недоволни от постановената присъда останали подсъдимите А.И., А.Д., Д.Д. и Б.Б., които чрез служебните си защитници в законоустановения срок са депозирали въззивни жалби.

Подсъдимият Д.Д., чрез служебния си защитник, в подадената бланкетна жалба оспорват атакувания съдебен акт като незаконосъобразен, необоснован и постановен при съществени нарушения на процесуалните правила. Молят за постановяване на решение, с което да се отмени присъдата и да се оправдае подсъдимият. В допълнението към жалбата се поддържа твърдение за

допуснати множество пороци и за наличие на всички отменителни основания на обжалвания съдебен акт. Твърди се, че в мотивите на първата инстанция липсва подробен, отделен, задълбочен и аргументиран анализ на доказателствата по делото, като в съвкупността си са ценени избирателно, в полза на обвинението. Налице е превратно тълкуване на някои доказателства и частична липса на мотиви, като са пренебрегнати съществени доводи на защитата и отсъства отговор по тях. По този начин фактическите положения, възприети от първата инстанция са в пълен резонанс с изискванията на чл.13, чл.14 и чл.107 ал.5 от НПК, както и не са обсъждани някои от показанията на свидетелите, а при други не са преценени противоречията, съдържащи се в тях. Посочва се, че мотивите на първата инстанция са пестеливи, формални, незадълбочени, което се приравнява на липса на мотиви. Изтъкват се пороци на обжалвания съдебен акт относно неизяснена фактическа обстановка, несъответстваща на обективната действителност и събраните доказателства. Относно подс.Д.Д. се твърди, че не е притежавал мобилен телефон, не е участвал в уговорки по телефона и не е знаел вида на наркотика. Сочи се неправилно възприета фактическа обстановка, която е довела до порочни правни изводи. Искане се отмяна на обжалваната присъда и оправдаване на подс.Д.Д..

В депозираната въззивна бланкетна жалба подс.А.Д., чрез служебния си защитник, считат атакуваната присъда за незаконосъобразна, постановена в нарушение на материалния и процесуален закон, необоснована, като наложеното наказание е явно несправедливо. Молят за отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия, алтернативно за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на окръжния съд поради допуснати нарушения на процесуалния закон или за намаляване размера на наложеното наказание към минималния размер. В допълнението към въззивната жалба се посочва липса на доказателства, доказващи по безспорен и несъмнен начин, че подс.А.Д. е извършил престъплението. Изтъква се, че съдът не е изпълнил задължението си по чл.14 ал.1 от НПК и не е подложил на обективен, всестранен и пълен анализ събраните по делото доказателства, в резултат на което е стигнал до грешен фактически извод относно държането от подс.Ал.Д., заедно с другите подсъдими на процесното количество хероин от лятото на 2016г. до 21.12.2016г., както и че липсват безспорни доказателства за това. Посочва се, че процесния наркотик не е съхраняван в дома на подсъдимия, както и факта,

че подс.Ал.Д. не е знаел вида на наркотика и дали изобщо това е наркотик, като разбрал че в пакетите има наркотик едва на 21.12.2016г., когато подс.А.И. видял веществото и направил снимка. Твърди се, че не е доказано по безспорен начин опита за разпространение на процесния хероин, тъй като не е установен купувача на сделката, цената на сделката, поради което подсъдимите биха могли да отговарят само за държане на този хероин, за което няма повдигнато обвинение. Поради това се счита, че деянието е несъставомерно от обективна страна, както и от субективна страна. Искане се отмяна на атакуваната присъда и оправдаване на подс.Ал.Д., алтернативно – да се намали размера на наложеното наказание около минималния.

Подсъдимият Б.Б., чрез служебния си защитник, е депозирал въззивна жалба, като счита постановената присъда за незаконосъобразна и необоснована, поради което моли същата да бъде отменена изцяло и подс.Б. да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение. В жалбата се твърди, че присъдата е постановена при неизяснена фактическа обстановка, не е отчетено противоречието в показанията на свидетелите и съществуващото голямо съмнение относно извършването на деянието от подс.Б.. Посочва се, че не е доказано знанието на подсъдимия за съдържанието на намерените от него пакети относно вид, количество и качество. Счита се, че обвинението не е доказано по безспорен и категоричен начин, както и че наложеното наказание е явно несправедливо и несъответстващо на данните по делото за наличие на многобройни смекчаващи вината обстоятелства. Искане се оправдаване на подсъдимия, алтернативно – определяне на наказание при условията на чл.55 ал.1 т.1 от НК под предвидения минимум, което да бъде отложено, както и да не бъде налагано наказанието глоба на основание чл.55 ал.3 от НК. В допълнението към въззивната жалба се сочи, че възприетата от съда фактическа обстановка не е установена по безспорен начин. Конкретизира се, че няма данни за входящи и изходящи обаждания от подсъдимите А.Д., Д.Д. и А.И. към подс.Б., както и за участие на подс.Б. в организирането на продажбата на наркотика и изследването на вида и качеството му. Твърди се, че няма доказателства подс.Б. да е знаел, че намереното от него е наркотик, че е хероин, за стойността му, както и какво ще получи от сделката. Не е установено наличието на общност на умисъла и съгласуваност на действията на всички подсъдими, като няма доказателства подс.Б. да е бил наясно с

действията на останалите подсъдими. Твърди се, че няма доказателства относно знанието и участието на подс.Б. в специалната цел – разпространението. Искане се признаване на подсъдимия за невиновен и оправдаването му по повдигнатото обвинение. Алтернативно се иска намаляване на размера на наложеното наказание, което е явно несправедливо, завишено и несъобразено с всички смекчаващи и отегчаващи вината му обстоятелства. Искане се определяне на наказание под предвидения в закона минимум, което да бъде отложено по чл.66 от НК.

Подадена е въззивна жалба от подс.А.И. чрез служебния му защитник, в която се счита, че постановената присъда е незаконосъобразна, неправилна и необоснована, поради което следва да бъде отменена и постановена присъда, с която подсъдимият да бъде оправдан по повдигнатото обвинение, алтернативно – да бъде намалено наложеното наказание. Счита се, че първата инстанция е стигнала до неверни фактически и правни изводи за виновността на подс.И., както и че присъдата е постановена при недостатъчно изяснена фактическа обстановка и неправилна преценка на събраните по делото доказателства. Твърдят се съществени противоречия относно времето, мястото и фактическата обстановка за осъществяване на деянието, които не са изяснени от окръжния съд. Сочи се, че не са налични доказателства за това да е осъществено процесното деяние по несъмнен начин от подс.И., като не са налични данни подсъдимият точно от кой момент е започнал държането на наркотичното вещество и колко е продължило, механизма на осъществяване на изпълнителното деяние. Не е доказано по несъмнен начин изобщо държането на наркотичното вещество, не е доказано по безспорен и категоричен начин подс.И. да е осъществил фактическа власт върху него. Твърди се още липса на знание у подс.И. за това с какво разполагат останалите трима подсъдими. Посочва се, че специфичната цел не е доказана, тъй като не е установен купувача на наркотичното вещество. Като извод се извежда, че сочените неясноти, касаещи механизма на осъществяване на деянието и съставомерните му признаци, разколебават наличието на умисъл и целта за разпространение на наркотичното вещество. Твърди се и недоказаност на общността на умисъла между подсъдимите, поради наличие на съществени противоречия в обясненията им. Излага съображения, че наложеното на подс.И. наказание е явно несправедливо. Искане се отмяна на обжалваната присъда и постановяване на оправдателна присъда,

алтернативно – да се измени обжалваната присъда и да се намали наложеното наказание към или под законовия минимум. В допълнителното становище, депозирано лично от подс.И., се твърдят множество допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, необоснованост и незаконосъобразност на присъдата. Сочи се, че възприетите от първата инстанция фактически положения са в пълен резонанс с изискванията на чл.13, чл.14 и чл.107 ал.5 от НПК. Изтъква се, че не е извършен анализ на всички доказателствени източници, като някои са интерпретирани едностранно. Не са преценени противоречията в свидетелските показания, а някои въобще не са обсъждани в мотивите на първоинстанционния съд. Посочва се, че не са ценени дадените от подсъдимия устни обяснения още на досъдебното производство и не е осигурена защитата на него и семейството му. Сочи се, че не са повдигнати обвинения на определени лица, както и че обвинителния акт на отговаря на изискванията на чл.246 ал.2 от НПК относно времето, колко човека са участвали, кой е притежавал наркотика, кой го е продавал и кой е купувача. Подсъдимият И. твърди, че без да е осведомен му е бил назначен служебен защитник, като не е бил уведомен за това действие. Подсъдимият сочи, че не е присъствал при прочитане на първоинстанционната присъда, защото бил отвлечен, а не е избягал. Твърди, че няма доказателства за държането и разпространението на въпросния наркотик от негова страна, което е довело до необоснована и незаконосъобразна присъда. Иска отмяна на атакуваната присъда, като бъде оправдан или да се върне делото за ново разглеждане.

Представителят на Апелативна прокуратура в пледоариите пред въззивния съд счита изложените във въззивните жалби съображения за неоснователни. Твърди, че няма допуснати съществени процесуални нарушения в съдебното и досъдебното производство. Сочи се напълно изяснена фактическа обстановка от ЯОС, съответстваща на всички относими доказателства по делото, като фактическите констатации на съда кореспондират със събраните доказателства, дори и изключвайки показанията на полицейските служители, възпроизвеждайки извънпроцесуални самопризнания на подсъдимите. Посочва, че подс.Б. намерил процесното количество хероин на неустановена дата през лятото на 2016г., пренесъл го в дома си и съобщил на подс.А.Д., който отворил един пакет и установил, че съдържа наркотично вещество, което може да бъде продадено на висока стойност. Подсъдимите Б. и А.Д.

пренесли хероина в дома на последния в с.Радовец и го скрили в бидон. Подсъдимият А.Д. съобщил на брат си – подс.Д.Д. за наркотика и къде се съхранява. Започнали да търсят купувач за наркотика, като по-късно го преместили и съхранявали в дома на майката на подс.Б.. От тези действия на тримата подсъдими, представителят на държавното обвинение прави извод, че същите са участвали в изпълнителното деяние държане по смисъла на чл.354а ал.2 изр.2, вр.ал.1 от НК за процесното количество наркотично вещество, а подс.Б. е осъществил и изпълнителното деяние – придобиване на същото количество наркотично вещество. На следващо място се твърди, че четиримата подсъдими са участвали с фактически действия по опита за продажба на част от общото количество хероин. Подсъдимите Д.и са се свързали с подс.А.И. за намирането на пазар на хероина, а подс.Б. е съхранявал процесното количество наркотик и е подготвил част от цялото количество – 10 пакета, за продажба. При проведената специализирана полицейска операция на 21.12.2016г. четиримата подсъдими били задържани. Прокурорът счита за установено от събраните доказателства, че четиримата подсъдими са участвали в опита за разпространение на част от хероина и опитът е останал недовършен по независещи от волята им причини. Според представителят на държавното обвинение, твърдяното от подс.И. оказано съдействие от негова страна на органите на реда, за да изкара пратката с хероин на бял свят, е защитна, като липсват данни, извън обясненията му, че е участвал като агент под прикритие. Проведената СПО на 21.12.2016г. е с основна цел установяване местонахождението на наркотичните вещества, като същата е реализирана, а не прекратена. Прокурорът защитава тезата, че служителят под прикритие не е бил агент по смисъла на ЗСРС, а е бил полицай, използващ оперативни способности за откриване местонахождението на наркотика и участниците в държането и опита за продажба на наркотика. Твърди се, че първата инстанция правилно е обосновала фактическите си изводи относно съставомерността и авторството на деянието, които следва да се потвърдят от въззивния съд, с изключение на подс.И., че е държал в съучастие с останалите трима подсъдими хероин с общо тегло 38 087.75 грама, предвид забраната за влошаване на положението на подсъдимите.

В съдебно заседание във въззивната инстанция служебният защитник на подс.Д.Д. – адв.Д., поддържа депозираната въззивна жалба, ведно с допълнителните съображения. Твърди се установена фактическа обстановка

от първата инстанция при наличието на много противоречия, които не са отстранени и в настоящото производство, което е довело до порочни изводи. Изтъква се липса на общност на умисъла у подсъдимите, знание за началния период на държане на процесното наркотично вещество, знание относно вида на наркотика, количеството и местонахождението му, както и за наличието на сделка с конкретно количество, цена и купувач, като липсват доказателства за тези факти. Акцентираща се на показанията на полицейските служители за информацията, получена при проведените от тях беседи с подсъдимите, като се сочи, че тези признания на подсъдимите са без процесуална стойност и недопустими. Защитникът на подс.Д.Д. сочи, че само той не е имал мобилен телефон и няма как да е провел телефонни обаждания, както и че неправилно са ценени показанията на свидетелите С. Сл. и А. А., които следва да са обвиняеми по това дело. Твърди се, че не е установен купувачът на сделката – да е присъствал, да е отишъл на място, както и не е установено дали и кой е направил доклад за преждевременно приключване на сделката, поради което задължителните указания на ВКС в отменителното решение не са изпълнени. Посочва се, че в мотивите на ЯОС липсва подробен и аргументиран анализ на съжденията на съда, възприети за доказани. Защитата прави извод, че не е установено по безспорен и категоричен начин подс.Д.Д. в съучастие с останалите подсъдими да е проявил общност на умисъла за изпълнителното деяние, т.е. не е извършил деянието от обективна и субективна страна. Пледира се за отмяна на атакуваната присъда като незаконосъобразна, необоснована и постановена при съществени процесуални нарушения, и да се признае подсъдимият за невиновен.

Подсъдимият Д.Д. поддържа казаното от служебния си защитник и при дадената му последна дума моли за намаляване на наказанието или оправдаване, тъй като не е вярно написаното.

В хода на пледоариите пред въззивната инстанция служебният защитник на подс.А.Д. – адв.Кънчева от АК Ямбол, поддържа въззивната жалба. Счита, че обжалваната присъда е незаконосъобразна, постановена в нарушение на материалния и процесуалния закон и необоснована. Според защитата, първата инстанция е допуснала съществени процесуални нарушения по чл.14 ал.1 от НПК и е стигнал до грешни изводи относно обективната и субективна страна на деянието. Изтъква се, че е предположение описаното в мотивите на присъдата държане на процесния наркотик от подс.Ал.Д., заедно с останалите

подсъдимите, от лятото на 2016г. до 21.12.2016г. и не намира опора в събрания доказателствен материал. Посочва се липса на знание у подс.Ал.Д. за вида на наркотика, както и дали изобщо е наркотик, тъй като не е специалист, като не е знаел и къде е държан наркотика, както и че не е установено по делото да е имало купувач и въобще дали подсъдимите са имали намерение да разпространяват въпросното наркотично вещество, поради което не е доказано деянието по чл.354а ал.2 изр.2, вр.ал.1 от НК по безспорен начин. Пледира се за оправдаване на подс.Ал.Д., алтернативно – за намаляване на наложеното му наказание.

Подсъдимият А.Д. се присъединява към изложеното от служебния му защитник и в последната си дума моли съдът да се върне делото за ново разглеждане.

Служебният защитник на подс.Б.Б. – адв.Чорбаджийска от АК Ямбол, поддържа депозираната въззивна жалба и допълнението към нея. Счита, че присъдата страда от пороците, изложени от защитниците на подсъдимите Д.и.

Твърди, че подс.Б. случайно намерил процесното вещество и никъде не говори за наркотик, а за „бучки“, като у подс.Б. липсва знание за факта, че това е хероин, колко струва, липсват преки или косвени доказателства за това. Моли за отмяна на присъдата на ЯОС и постановяване на нова, с която да се признае подс.Б. за невиновен и да се оправдае по повдигнатото му обвинение.

Подсъдимият Б.Б. поддържа изложеното от служебния му защитник и при последната си дума моли да бъде оправдан.

В пледоариите пред въззивната инстанция защитникът на подс.А.И. – адв.А. от АК Ямбол, поддържа въззивната жалба и допълнението към нея. Посочват се допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които не са констатирани от съда в проведеното разпоредително заседание и които не могат да се преодолеят от настоящата инстанция, поради което следва да се приеме, че обвинението е недоказано по отношение на подсъдимите и да бъдат оправдани, като може да се върне делото и на прокурора. Сочи се, че специализираната полицейска операция, която е сложила началото на настоящото производство, е несполучлива, без резултати, като е проведено некачествено разследване и така е внесено в съда. Твърди се, че соченият от ръководителят на ТС БОП – Сливен, Ямбол, служител под прикритие влизал в контакт с подс.И., той е купувачът, но това

не е документирано. Посочва се, че този свидетел е съобщил за служителът под прикритие в разпита си, но не го е посочил в изисканата от съда справка. Акцентираща се, че няма количество, няма цена, няма купувач, но се твърди, че има сделка на процесната дата – 21.12.2016г., като при задържането на подс.И. в него не е намерен хероин. Изтъква се, че в представеният по делото план за СПО няма служител под прикритие, като плана е за престъпление по чл.321 ал.6, вр.чл.354а ал.2 от НК за трафик на наркотични вещества от Турция за България срещу подс.И. и свид.Й. Д.. В тази връзка се твърди, че показанията на свидетелите М.В. и С. Д. трябва да се ценят внимателно относно достоверността им. От тук защитата прави извод, че подс.И. е бил със съзнанието, че по някакъв начин помага и той да накара хората да дойдат и да стане сделката. По този начин цялото му поведение е било насочено към съдействие на полицейските органи, както твърди подс.И.. Посочва се, че няма доказателства подс.И. да е близък приятел с останалите подсъдими, както и че е ходил в с.Радовец, като защитата изключва показанията на свид.А. А., който следвало да бъде привлечен към наказателна отговорност и поради това не са му достоверни показанията и не са годен способ за събиране на доказателства. Пледира за признаване на подсъдимия за невиновен, алтернативно да се определи справедливо наказание или връщане на делото при допуснати нарешения.

Подсъдимият И. се присъединява към пледоарията на защитника си и в последната си дума моли да бъде оправдан.

Настоящият въззивен състав намери подадените жалби от подсъдимите и защитниците им за процесуално допустими. Всички жалби са подадени срещу подлежащ на въззивна проверка съдебен акт, от процесуално легитимирани лица и в законоустановения срок.

След като се запозна с направените оплаквания, изслуша становищата на страните и като извърши цялостна служебна проверка на атакуваната присъда, независимо от посочените в жалбата основания, въззивният съд намери, че в хода на първоинстанционното съдебно производство са допуснати съществени процесуални нарушения, засягащи съдържанието на атакуваната присъда и водещи до несъответствието на съдебния акт с изискванията на чл.305 НПК.

Независимо от завидния обем на мотивите на първоинстанционната присъда, не може да се приеме, че тяхното съдържание удовлетворява

стандартите за обективизиране на вътрешното убеждение на решаващият съд по фактите, по доказателствата и по правото. Решаващият съдебен състав е длъжал да изготви съдебен акт, съответен на изискванията за съдържание по чл.305 от НПК, което не е изпълнил. Мотивирането на съдебния акт прави видима волята на съда по фактите и по правото, обективира процеса на формиране на вътрешното му убеждение, както и дава възможност на страните в процеса да разберат фактическите и правни основания за взетото решение и съответно на това да упражнят процесуалните си права. Спазване на процесуалните правила за формиране на вътрешното убеждение на решаващия съд и съответността на правните му изводи на установената фактология може да бъде реализирано само при наличие на обективизирани изводи на съда по съществото на въпросите, посочени в чл.305 ал.2 от НПК. Предвид тези изисквания, липсата на мотиви на съдебния акт е предвидено в закона като абсолютно процесуално нарушение, обуславящо отмяна на постановения съдебен акт. В тази последователност, въззивният съд намира, че не са изяснени съществени детайли от процесните деяния, поведението на подсъдимите, началният период на държане на наркотичните вещества от всеки един от подсъдимите, както и продобиването на процесните наркотични вещества.

След внимателен прочит на мотивите на атакуваната присъда настоящата инстанция установи, че окръжният съд само е изброил доказателствената съвкупност, приложена по делото, като не ѝ е извършил цялостен, пълен, всестранин и обективен анализ. Първоинстанционният съд е бил длъжен да извърши цялостна проверка на доказателствата и доказателствените средства, като следва да се посочат установените обстоятелства въз основа на кои доказателствени материали са констатирани и какви са правните съображения за взетото решение, а при противоречия в доказателствените източници – да изложи съображения защо едни от тях се приемат, а други се отхвърлят.

Първата инстанция схематично е изброила събраната доказателствена съвкупност в съдебното и досъдебното производство, като е посочила, че изложената фактическа обстановка се установява от част от обясненията на подс.А.И., от обясненията на подсъдимите А.Д., Б.Б. и Д.Д., дадени на досъдебното производство, които са приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им на основание чл.279 ал.2, вр.ал.1 т.4 предл.1 от НПК, както и от показанията на свидетелите Т. Н., В. П. и В. П. от съдебното

производство и прочетени от досъдебното производство на основание чл.281 ал.4, вр.ал.1 т.2 предл.2 от НПК, свидетелите С. Сл. и А. А. – при проведеното съдебно следствие и прочетени от досъдебното производство по реда на чл.281 ал.1 т.1 от НПК, показанията на свид.И. Б. – дадени на проведеното съдебно следствие и частта от показанията му от ДП и приобщени на основание чл.281 ал.4, вр.ал.1 т.1 от НПК, и показанията на свидетелите Г. И., Сп. Сп., Й. Д., М.В. и Д. Ст. И.. Проверяваната инстанция е посочила, че кредитира показанията на свидетелите Т. Н., В. П. и В. П., както и показанията на свидетелите С. Сл., Г. И., Сп. Сп., М.В., Й. Д. и Д. И. като логични, последователни, вътрешно непротиворечиви, непротиворечащи и с останалия доказателствен материал по делото, преценени в тяхната съвкупност и взаимовръзка. Никъде в мотивите окръжния съд не е посочил какви факти и обстоятелства се установяват от показанията на тези свидетели, които само е посочил, че не са предубедени и заинтересовани от изхода на делото. Проверявана инстанция е кредитирала и показанията на свидетелите И. Б. (брат на подс.Б.) и А. А. (чичо на подсъдимите Д.и), но отново не е направила анализ на показанията им, действително какво приема за установено от тях. Нещо повече, някои от показанията първоинстанционният съд кредитира частично, но не посочва какви точно факти и обстоятелства приема за установени и на коя част от показанията дава вяра, защо приема за достоверно заявеното от тези свидетели, с кои доказателства кореспондират или са във взаимна връзка. Първоинстанционният съд кредитира частта от показанията на свид.А. А., дадени от него пред съдия в хода на ДП и приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им на основание чл.281 ал.1 т.1 от НПК (л.300 от НОХД № 345/2017г. на ЯОС), но не е ясно какво се установява и какво приема съдът за доказано от кредитираната част и коя точно част е кредитирана, като не е извършено и съпоставяне с доказателствената съвкупност по делото, за да приеме съдът за установени определени факти от показанията му. Не е аргументирано и защо първата инстанция дава вяра само на част от обясненията на подс.А.И., като не става ясно в коя част има дава вяра и защо. Липсва анализ на свидетелските показания, както и обясненията на подсъдимите, тези дадени в хода на съдебното следствие и приобщените по съответния ред от ДП. Не е извършен анализ на свидетелските показания и обясненията на подсъдимите, както и не са съпоставени помежду си и с приложените писмени

доказателства и доказателствени средства по делото, изготвените вещественни доказателствени средства, веществените доказателства, заключенията по назначените на ДП експертизи, разясненията на вещите лица в съдебно заседание. Декларативно е посочено, че се кредитират показанията на свидетелите Н., П., П., Сл., Г. И., Сп., В., Д., Д. И., които не са заинтересовани от изхода на делото, а показанията на свидетелите И. Б. и А. А. – ги допълвали. Не се коментират установените от тези показания обстоятелства, защо се кредитират, как ги допълват, какво допълват, как кореспондират помежду си и със събраната доказателствена маса по делото, каква фактология установяват, изводите от заявеното от тях. Съдът е бил длъжен да ги анализира, да ги съпостави помежду си и с останалия доказателствен материал и на тази база да изведе правните си изводи. Това особено важи за показанията на свидетелите С. Сл., А. А. и И. Б., дадени в хода на проведеното съдебно следствие и на частта от техните показания от ДП, прочетени поради констатиране от съда противоречия, като не става ясно защо съдът кредитира в посочената част показанията им, въз основа на каква аргументация на съда, като отразеното в мотивите на присъдата (л.301 от НОХД № 345/2017г. на ЯОС) не носи никаква информация за оценъчната дейност на решаващата инстанция.

Съдът не е отделил достатъчно внимание на обясненията на четиримата подсъдими, всички прочетени по реда на чл.279 ал.2, вр.ал.1 т.4 предл.1 от НПК. Проверяваната инстанция само е маркирала, че кредитира с доверие приобщените обяснения на подсъдимите Д.Д., А.Д. и Б.Б., а на подс.А.И. – само част от прочетените обяснения. Не са анализирани твърденията в обясненията на подсъдимите, какви факти се приемат за установени от тях и защо се приемат за установени, с кои доказателства и доказателствени средства, събрани по делото, кореспондират. Съдът само е отразил, че не дава вяра на обясненията на подс.И., че е бил използван от полицията, за да бъдат разкрити останалите подсъдими и заловено цялото количество наркотично вещество. Това отразяване не е анализирано, не е съпоставено, съдът не е изложил съображения защо не му дава вяра, единствено е посочил, че не може да се възприеме като логично това твърдение на подс.И., тъй като от показанията на полицейските служители, участвали в операцията, същите са имали информация за процесното наркотично вещество. По този начин не става ясно каква част от обясненията на подс.И. се кредитират, на кои не се

дава вяра и защо първата инстанция е сторила това.

Настоящата инстанция е длъжна да отбележи, че първата инстанция следва да съобрази забраната по чл.279 ал.4 от НПК и чл.281 ал.8 от НПК относно това, че осъдителна присъда не може да се основава единствено на обясненията на подсъдимите, прочетени по реда на чл.279 ал.2 и ал.3 от НПК, както и на показанията на свидетелите, прочетени по реда на чл.281 ал.4 от НПК.

Въззивния съд намира, че по делото са изготвени заключения по назначени две физико-химически експертизи и техническа експертиза, които само са цитирани при излагане на фактологията по делото, но не са анализирани заключенията им, не са съпоставени със събрания доказателствен материал. Първата инстанция не е посочила какви фактически изводи се налагат от изготвените заключения, само схематично са посочени заключенията, но не и възприетите от съда и установени въз основа на този способ на доказване, фактически данни, имащи значение за изясняване на фактическата обстановка по делото. Не са подложени на проверка и анализ цитираните експертизи и не е мотивирана връзката им с останалите доказателствени средства. Заключенията само са посочени, но не са анализирани и съответно не са послужили за обосновка на направените изводи, като не е ясно дали изобщо са послужили за това.

Начинът, по който са изготвени мотивите на присъдата не позволява да се разбере как са формирани фактическите изводи на съда по отношение на авторството на четиримата подсъдими, механизма на осъществяване на деянието, началния период на държане на наркотичното вещество от всеки един подсъдим, липсва обсъждане на оговора в обясненията на подсъдимите относно знанието им за наличието на сделка с конкретно количество и цена. В тази връзка, въззивният съд като анализира показанията на свид.С. Д., дадени в хода на проведеното въззивно съдебно следствие и справка от ТС БОП – Сливен, Ямбол с дата 08.02.2021г., приложена в секретния том на делото, установи че има експлоатирано СРС по чл.10б и чл.10в от ЗСРС, които не са приложени по делото, независимо че се отнасят до предмета на настоящото дело. В изискания и приложен в същия том план за провеждане на специализирана полицейска операция на 21.12.2016г. не е посочено, че има служител под прикритие, което заяви свид.Д. при разпита си, който, според свидетелят, е бил купувачът по настоящата сделка. Необходимо е да се

установи служителят под прикритие, да се разпита (може да се проведе разпит като свидетел с тайна самоличност), за установяване на опита за разпространение на процесното количество наркотично вещество и съпричастността на подсъдимите към него, както и да се установи има ли експлоатирано СРС по чл.10б (доверителна сделка) и чл.10в (служител под прикритие) от ЗСРС.

Следва да се съобрази и задължителното указание в решението на ВКС относно извънпроцесуалните изявления на подсъдимите с инкриминиращ характер, заявени в показанията на тримата полицейски служители, а именно свидетелите Т. Н., В. П. и В. П.. Следва да се съобрази, че е недопустимо използването на информацията, придобита от проведените беседи с подсъдимите (тогава лица, заподозрени в извършване на престъпление), част от която ги уличава и повлиява на развитието на процеса, без осигуряване на защитата им и информирание за последиците от изявленията им. Тази информация не следва да се включва в доказателствената съвкупност по делото, както и възпроизвеждането ѝ от полицейските служители, провели беседите.

В мотивите на присъдата съдът само формално е изброил имената на свидетелите, писмените доказателствени средства, а по отношение на достоверността им само е посочил безмотивно кои от тях приема изцяло и кои частично. Както посочи по-горе въззивната инстанция, окръжният съд е бил длъжен да подложи на подробно обсъждане и анализ показанията на свидетелите, да ги съпостави помежду им и с останалия доказателствен материала, да изложи съображения в кои от тях се съдържат относими към предмета на доказване факти, на кои дава вяра и защо. Констатираните противоречия е следвало да отстрани като по ясен и недвусмислен начин да мотивира изводите си кои от тях са достоверни и ги приема, както и защо отхвърля останалите, а целия доказателствен материал да оцени по вътрешно убеждение според действителния му смисъл. Окръжният съд лаконично е посочил, че кредитира изцяло показанията на свидетелите Т. Н., В. П., В. П., С. Сл., И. Б. и А. А., дадени в хода на съдебното следствие, както и частта от показанията им, дадени в хода на ДП, както и показанията на свидетелите Г. И., Д. И., М.В. и Сп. Сп., дадени в хода на съдебното следствие. Съдът не е анализирал показанията на свидетелите, не е посочил кои обстоятелства се извеждат от показанията им, не е посочил в коя част ги кредитира и защо не

им дава вяра в друга част, какви обстоятелства допълват или с какви факти си противоречат, с кои свои показания спомагат за изясняване на обективната истина по делото, какви изводи се правят. В мотивите само са изброени имената на свидетелите, без да се прави съпоставка помежду им, без да се посочва какво се установява и от кои показания какви факти се установява, свързани с предмета на делото, като така съдът е подходил и относно обясненията на подсъдимите. По този начин мотивите са непълни, неясни, не са изяснени противоречията по съществени въпроси като тези за авторството на деянието, механизма на деянието, които могат да бъдат решени само въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото и въз основа на закона. Мотиви със съдържание като обсъжданите – формални, схематични и повърхностни, се приравняват на липса на мотиви, което съобразно чл.348 ал.3 т.2 от НПК представлява съществено нарушение на процесуалните правила, довело и до нарушаване на правата на подсъдимите.

Предвид изложеното за наличие на съществени нарушения на процесуалните правила не може да се извърши проверка как съдът е формулирал вътрешното си убеждение за виновността на подсъдимите и правилно ли е приложен закона.

В мотивите липсва описание от къде, от анализа на кои доказателства се извежда правния извод за държане с цел разпространение на процесното наркотично вещество, както и на опита за разпространение на наркотичното вещество. Съдът дължи мотивиране на всички инкриминирани фактически обстоятелства и анализ на доказателствата, от които е достигнал до съответния правен извод за престъпния състав. Съдът в мотивите към крайния съдебен акт следва да обоснове всеки фактически и правен извод чрез посочване и анализ на относимите доказателства и доказателствени средства. Още повече, че служебният защитник на подс.Д.Д. прави възражения за липса на знание у подсъдимия за вида на наркотичното вещество, за количеството му, за съвместно осъществена фактическа власт с другите подсъдими върху наркотичното вещество, които възражения не са обсъдени от първата инстанция. Липсва отговор и на възраженията на служебния защитник на подс.Б.Б. отново по въпроса за знанието на подсъдимия за това какво има в намерените от него пакети, че това е наркотично вещество, вида, количеството и качеството му, както и

специалната цел – разпространение на наркотичното вещество. Същите възражения се излагат в пледоариите на служебните защитници на подсъдимите А.Д. и А.И., на които също не е даден отговор в мотивите на първата инстанция. Тези въпроси не са обсъждани и не са намерили отговор в мотивите към атакуваната присъда.

Окръжният съд формално е изброил имената на свидетелите и писмените доказателствени материали, както и обясненията на подсъдимите, а по отношение на достоверността само е посочил безмотивно кои от тях приема изцяло и кои частично, като липсва доказателствен анализ и отговор на съществени въпроси и възражения, което води до несъответствие на обжалвания съдебен акт с изискванията за неговото съдържание, регламентирани в чл.305 НПК, като това е констатирано в пределите на цялостната служебна проверка от въззивната инстанция и независимо от посочените в жалбите възражения. Нарушението е съществено по смисъла на чл.348 ал.3 т.2 от НПК, тъй като липсват мотиви по релевантни въпроси, въз основа на каква доказателствена съвкупност съдът е достигнал до съответните фактически и правни изводи. Изискването за мотивиране на съдебните актове, както и специалните изисквания към тях, са предвидени в процесуалния закон като гаранция срещу произволно и необосновано формиране на субективна увереност на съда относно фактите по делото, както и гаранция за това, че вътрешното съдийско убеждение може да бъде проследено от страните, за да се разбере как е била формирана волята на решаващия съд. Оценъчната дейност на съда, решаващ делото, е въпрос на вътрешно убеждение на самия съд, но тя не може да остане скрита за страните по делото и следва да бъде обективирана в мотивите към съдебния акт.

Мотиви, със съдържание като обсъжданите, могат да бъдат приравнени на липса на мотиви, което съгласно чл.348 ал.3 т.2 от НПК представлява съществено нарушение на процесуалните правила, довело до нарушаване правата на подсъдимите. Това нарушение препятства възможността на въззивната инстанция да провери правилността на атакувания съдебен акт и не може да бъде отстранено в хода на въззивното производство, тъй като тази инстанция не може да подмени волята на контролирания съд по анализа и кредитиране на доказателствата, и формиране на правните изводи при наличните противоречия, неясноти и непълноти в мотивите.

Допуснатото нарушение може да бъде отстранено при ново разглеждане на

делото от първоинстанционния съд и надлежно изпълнение на задълженията по чл.305 НПК. Ето защо обжалваната присъда следва да бъде отменена, а делото върнато на първоинстанционния съд за ново разглеждане от друг състав на съда.

Мотивиран от изложените съображения и на основание чл.335 ал.2, вр.чл.334 т.1 НПК, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 114/25.09.2018г. по НОХД № 345/2017г. на Ямболски окръжен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд.

Настоящото решение не подлежи на обжалване и протестиране пред ВКС на Република България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____